

Thema's: Urban farming, circulaire economie, community building

Steeds meer mensen wonen in steden in plaats van op het platteland. De stad wordt daarom de allesbepalende plaats voor de ontwikkeling van duurzamere manieren van eten, leven en bewegen. De stad van de toekomst moet daarom een klimaatvriendelijke, aangename plek zijn om te wonen, waar zorg wordt besteed aan het behouden en koesteren van groene ruimte. Prinzessinnengärten is zo een nieuwe stedelijke groenplaats. Gestart in de zomer van 2009, heeft het non-profitbedrijf "Nomadisch Grün" een site gehuurd in Kreuzberg om een stadsboerderij te creëren. Verse, biologische, lokaal geproduceerde kruiden en groenten worden geteeld in verhoogde compostbedden zonder pesticiden of kunstmest te gebruiken. Maar Prinzessinnengärten is meer dan alleen een plek om groenten in de stad te kweken, het is een plaats waar kinderen, burens, experts en mensen die nieuwsgierig zijn naar duurzaam leven kunnen samenkomen en alternatieve visies voor hun stad kunnen verkennen. Het is waar de lokale bevolking samen kan komen om te experimenteren en meer te ontdekken over biologische voedselproductie, biodiversiteit en klimaatbescherming.

Door de mogelijkheid om bij te dragen en deel te nemen aan workshops, via het tuincafé en een ruim aanbod aan culturele evenementen, is Prinzessinnengärten een levendige ontmoetingsplaats geworden met aantrekkingskracht tot ver buiten de buurt. Tegelijkertijd is het een voorbeeld van een nieuw type tuinieren in de stad. De laatste tijd horen we steeds meer over tuinen die weinig te maken hebben met parken, voortuinen of volkstuinten. Via dergelijke tuinen en hun deelnemers hebben termen als stadstuinbouw, stadslandbouw, gemeenschapstuinen, stadsboerderijen of guerrillatuinieren hun weg gevonden naar een vaste plek in de maatschappij. Dit fenomeen kan worden waargenomen in de meest uiteenlopende vormen in veel steden over de hele wereld. Gemeenschappelijke tuinen en stadslandbouwprojecten zijn vooral wijdverbreid in Noord-Amerika. Uiterlijk en grootte van deze tuinen, evenals de motivaties en ideeën van de tuiniers kunnen sterk variëren. Wat deze tuinen gemeen hebben, naast de focus op lokale voedselproductie, is dat ze als gemeenschap worden ontwikkeld en dat meestal op eigen initiatief. Bovendien wordt tuinieren niet alleen opgevat als een vrijetijdsbesteding, met de tuin als een privéverblijf. Het alternatieve gebruik van groene ruimtes in de stad, zelfvoorziening en gemeenschap worden over het algemeen ook geassocieerd met bredere maatschappelijke vraagstukken. Door praktijkgerichte activiteiten neemt deze nieuwe tuinbeweging kwesties op als biodiversiteit, gezond eten, recycling, milieubewustzijn en klimaatverandering.

Stedelijke tuinen verbinden de ecologisch en sociale benaderingen van stedelijke ruimtes en hun inwoners, maken sociale empowerment van gemarginaliseerde gemeenschappen mogelijk en zijn plaatsen waar kansen voor lokale micro-economieën en andere economische modellen kunnen worden getest. Deze tuinen hebben niet alleen diverse functies in onze maatschappij, maar dwingen ons op een subtiele maar onontwijkbare manier na te denken over fundamentele vragen, zoals hoe wij in de toekomst in onze steden willen wonen en leven.